

Ez 33:30 És te, embernek fia, néped fiai beszélgetnek felőled a falak mellett s a házaknak ajtajaiban; és egyik a másikkal szól, ki-ki az ő atyjafiával, mondván: Jertek, kérlek, és halljátok: micsoda beszéd az, amely az Úrtól jó ki? >>

Ez 33:31 És eljönnek hozzád, ahogy a nép össze szokott jönni, s oda ülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédjeidet, de nem cselekeszik, hanem szerelmeskedő [énekként] veszik azokat ajkukra, szívük pedig nyereség után jár. >>

Ez 33:32 És íme, te olyan vagy nekik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, s mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédjeidet, de nem cselekszik azokat. >>

Ez 33:33 De ha beteljesednek, [mert] íme beteljesednek, megtudják, hogy próféta volt közöttük.

Jézus Krisztustól szeretett Testvérek!

Elindult a Szentháromság ünnepe utáni vasárnapok sorozata. A gyümölcstermésről szóló istentiszteletek sora.

A nagytarcsai templomban ilyenkor izgatottan figyeltük édesapám szemléltető tábláján a zöld lombozatú fát, ahogy egymás után kezdtek világítani a beérett gyümölcsök.

Helyzetjelentés Ezékiel jól működő gyülekezetéről némi aggodalommal.

Így foglalhatnám össze mai textusunk üzenetét.

Ezékielnek gyümölcstermő gyülekezete volt.

Vidéki lelkész koromban szinte minden lakodalomba hivatalos voltam az esküvőn szolgáló ifisekkel, énekesekkel.

Vacsora közepén a terem ajtajában megjelent a főszakács asszony. A finom illat, a beszélgetés moraja, az evőeszközök csengése ott lebegett a teremben. Ilyenkor a fülsüketítő zenészek is pihentek. A szakácsnő jellegzetes módon a fehér kötényébe tekerte egyik karját és ott állt szerényen az ajtófélfánál. Nem akarta, hogy meglássák. Nemcsak azért, mert munkaruhában volt az ünneplők között, hanem azért is, mert leselkedni akart: Hogyan fogadják a főztjét?

Föl mérte ilyenkor az elkészített ételek fogadtatását. Kint dolgozott eddig a konyhában, de érdekelte munkájának a gyümölcse. Őt viszont én lestem meg többször is. Nagyszerű mosoly ült ki az arcára, mert elégedett volt a feltálalt ételek fogadtatásával.

Így van ezzel minden munkás. Ambrus bácsi Kiskőrösön minden vasárnap istentisztelet és ebéd után kibiciklizett a szőlőbe és örömmel szemlélte - most ünneplőben, kapa és metszőolló nélkül - a gazmentes egyenes sorokat, a duzzadó bogyókat.

Elárulom. Így van ezzel a lelkész is. A templom kijáratánál a kézfogások idején boldogan látja a csillogó szemekben, vagy a „köszönjük” szavak hallatán az eredményt.

A bölcsebb fajta lelkipásztor mélyebbre megy. Figyelemmel kíséri gyülekezete életét. Hogyan hat a sok sok igehirdetés a gyülekezet egyes tagjaira. Látszik-e gyümölcs, van-e eredmény?

Milyen öröme lehetett Ezékielnek.

A családokban a rokonságok között az ő prédikációjáról beszélgettek. Sőt, hívogatták egymást. Jöjjetek és hallgassátok ezt a nagyszerű igehirdetést!

Csodálatos igéket mondott a próféta és alkalmas volt az idő arra, hogy terjedjen az üzenet az emberek között.

Mi, itt Szentendrén a járvány miatt már több hónapja nem találkozhatunk személyesen, nem foghatunk kezét a távozáskor a templomajtóban.

Mégis, vagy talán most még inkább? számokkal tudjuk fölmérni a fogadtatást. Lekeny János testvérünk még statisztikai kimutatást is készít az online istentiszteletek nézettségéről.

Bevallom, kapott leveleink között jól esik egy-egy reagálás, köszönet, vagy hálaadás Istennek az istentiszteletért.

Ezékielnek megy a gyülekezete. Otthon megbeszélik az igét és hívogatják egymást a templomba.

Az Úr mégis azt mondja neki: hallgatják *beszédjeidet, de nem cselekeszik, hanem szerelmeskedő [énekként] veszik azokat ajkukra, szívük pedig nyereség után jár.*

Katolikus: 32Lásd, olyan vagy közöttük, mint aki a szerelemről énekel, szép hangja van, mesterien kezeli a

hárját: meghallgatják szavaidat, de nem igazodnak hozzájuk.

Protestáns 2014: 32Csak ennyi vagy nekik: pajzán dalok énekese, akinek szép a hangja, és jól pengeti a lantot. Hallgatják a beszédedet, de nem aszerint élnek.

Most nem is az döbbsent meg az Úr szavaiból, hogy hallgatják, de nem cselekszik,

hanem az a kép, amit hasonlatként említ az Isten szava!

Szerelmeskedő énekként veszik. ***32Csak ennyi vagy nekik: pajzán dalok énekese, akinek szép a hangja, és jól pengeti a lantot. Hallgatják a beszédedet, de nem aszerint élnek.***

Ez magyarázatra szorul. Íme: Azt jelenti, hogy olyan jól esik hallgatni, az érzelmekre hat, mulatságos, megnyugtató, búfelejtős, **egyszóval: háttérzene.**

Plázákat és áruházakat róva tapasztaljuk a háttérzenét. Az üzlet tulajdonos kedvenc slágereit halljuk reggeltől estig.

Egyesek szerint ez egy mély pszichológiai fogás. A háttérzene fokozza a vásárlói kedvet! Elszántabbá tesz a nagyobb összegek kifizetésénél. Elbódít, az értéktelent értékesebbnek láttatja!

A különböző zenés – könnyűzenés rádiókra is jellemző, hogy háttérzenét szolgáltatnak az utazáshoz, a járművezetéshez, a reklámok hatásának előkészítéséhez. Általában ezeknek az

adóknak semmitmondó a hírösszeállításuk. Amit közölnek, az nemcsak zeneileg bizsu, hanem tartalmilag is. A mai embernek csak ez kell!

Az a baj, amikor az igehallgatás is egy ilyen háttérzene szintre kerül.

Nézzük meg a mai esküvői videókat.

Minden giccses és nemgiccses dolog leképezésre kerül, de ami esetleg egy életre fontos dokumentum lenne a fiataloknak, az igehirdetés, az általában kimarad, beszűkül és csak háttérzene, mint az egész szertartás.

Mert mi jellemzi a háttérzenét, az, hogy ott van, de a lényeggel, az élettel nincs kapcsolata.

Gyakori a mai templomi esküvőkön is ez a háttérzene jelleg.

A fiatalok kérik az AVE MARIA-t bevonulásra, de gyönyörű alkotás, de fogalmuk sincs róla, hogy abszolút nem oda való a tartalma -és kivonulásra az evangélikus esküvők menü pontjában ma már nem Bach csodálatos műveit rendelik, hanem világi zenéket igényelnek.

Sok alkalommal fölmerül a kérdés – háttérzeneként működnek kazuáliáink. Az esküvői beszédjeink, szertartásaink. Ez azt jelenti, hogy nincs szinkronban a valósággal sok minden az életünkben és a szolgálatunkban. Ugyanúgy, mint ahogyan anakronisztikus az érintetlenséget szimbolizáló fehér menyasszonyi ruha, főleg a harmadik házasságkötésnél.

Az a baj, hogy sokszor igehirdetéseink szándékosan akarnak háttérzene lenni. Mondjunk szépet, hogy beszélgessenek

róla, hogy divat legyen minket hallgatni. Ennek föltétele, hogy a lényegét elhallgatjuk. A plántálásnál fontos a zsidónak zsidó, görögnek görög páli elv, de a prófétai szó nem maradhat el.

Olyat mondjunk, amivel választóink elégedettek lesznek és olyat semmiképpen sem, ami esetleg telibe találja a lelküket.

Ezért nem választották a prófétákat, mert a többségüket a tömeg, a befolyásos gazdagok leszavaztak volna. Ezért választotta őket az Isten.

A háttérzene a muzsika megcsúfolása.

Egy alkalommal Liszt Ferenc I Miklós cár előtt zongorázott. A Cár közben beszélgetni kezdett. Liszt abbahagyta a muzsikát. A cár megkérdezte, miért hagyta abba?

Liszt udvarias csipkelődéssel válaszolt. Ahol a cár beszél, ott másnak hallgatnia kell!

A háttérzene nem fontos, de jó, ha van. Vannak háttérzenés gyülekezetek ma is szinte minden keresztyén felekezetben elterjedt ez a járvány.

Az egyházi iskolákban igen gyakori, hogy nem a matek órát áldozzák föl a ballagási táncpróbához, hanem a hittant.

Nézd meg a naptáradat, tekints az időbeosztásodra.

Hányadik helyen áll az Isten Igéje számodra?

Ezékiel nem háttérzenés beszédeket mondott, csak annak vették.

A 37. fejezetben látomása van. Egy völgy tele csontokkal.

Mert az a gyülekezet, mely csak háttérzenének, divatnak használja a templomot, olyan, mint az élettelen csontokkal borított völgy.

Hogyan lehet életet lehelni csontvázakba. Hogyan lehet harag viszálykodásban szenvedőknek egy temetésen életet adni, örök életet?

Egy megdöbbentő történettel fejezem be.

Temetést jött bejelenteni egy asszony és egy férfi. Kiderült féltestvérek és az édesanyjukat temetik. Elég hűvös volt köztük a kapcsolat, melyről a mimikai izmok és a villogó tekintetek árulkodtak. Amikor mindent megbeszéltünk, előjött a hit, a föltámadás, a fölkészülés kérdése, az asszony elment. A férfi hátra maradt és azt kérdezte, hogy szólhatna-e ő is a temetésen.

A lelkem mennyei magasságokba emelkedett: végre egy hívő család, ahol a hozzátartozók is fölszólalnak a temetésen. Utoljára Finnországban láttam ilyen temetést, ahol a rokonság igei idézetekkel búcsúzott. A lelkész már csak civilben volt jelen.

Természetesen – válaszoltam, bár az ötszótagú szavam végére valami bizonytalanság fogott el.

Jól éreztem, mert a férfi folytatta.

Hadd halja az egész gyászoló gyülekezet, hogy a féltestvérem egy boszorkány. Furfangos taktikával teljesen kisemmizett a vagyonból.

Teljesen lefáradtam, de egyértelműen közöltem vele, hogy ezt nem teheti meg. Nem hallgatott arra sem, amikor az édesanyjára emlékeztettem, és arra, hogy a szép temetését ezzel a jogászok és földhivatalok területére tartozó kérdéssel rondítaná el.

Kijelentettem, hogy a temetés ideje alatt semmiképp, és csak akkor kezdhet el beszélni, ha én már minimum 200 méterre elmentem a sírtól.

Másnap telefonon kerestem. Nem engedett a keménységből. S bár hangoztattam: azt írják a fejfákra: Béke poraira! és nem azt, hogy botrány poraikra!

Sokat beszéltem neki a lelki megközelítésről és az Úr Jézusról – semmi hatás. Másnap ő hívott föl és bejelentette, hogy megvette a kézi hangosítót, hogy jól hallja mindenki az igazságot.

Ettől kezdve nem tudtam aludni, bár föladtam a harcot.

Temetés előtt egy nappal látom, hív a mobilon. A gyomrom görcsbe szorult, mikor fölvettem a hívást.

Tisztelendő úr! – Kezdte egy eddig nem hallott tónussal – Tisztelendő Úr, képzelje, kibékültem a féltestvéremmel. Nem lesz hangosbemondó, ne féljen!

Másnap a ravatalozóban ott ültek mindketten egymás mellett. A féltestvérekből édes testvér lett az Úr Jézus vére hatására.

Hangosbemondó nélkül élővé vált a háttérzenének, hatástalannak tűnő lelkipásztori beszélgetés.

Amikor igehirdetés közben ráesett a tekintetem, hogy ezek az ige szavaira még egymás kezét is megfogják! Hát, elcsuklott a hangom, de senki nem vette észre, mert a prédikáció nem a ravatalozóban kezdődött, hanem a hivatalban és telefonbeszélgetésekben. Egyébként sem én beszéltem, hanem az IGE, az Úr Jézus testvérré teremtő, megbékítő vére!

Lejátszódott Ezékiel 37! A megcsontosodott örökösök megelevenedtek, a haragosok testvérré váltak, szívet kaptak és nem a kézi hangosító rikácsol, hanem a kürtzengéskor remélhetőleg örökkévaló örökségre szólítja majd őket édesanyjukkal együtt az Úr Jézus.

Imádkozzunk!

Istentiszteletek Istene!

Köszönjük ezt a szép magyar szót: istentisztelet.

Bocsátsd meg istentiszteleteink tiszteletlenségeit.

Bocsátsd meg hangoskodásunkat az istentiszteletek előtt, pedig azt mondja Habakuk próféta: Az úr az ő szent templomában, hallgasson előtte mind az egész föld!

Tiszteletlenek vagyunk, mert itt nekünk hallgatnunk kell, és Neked kell szólnod. Köszönjük, hogy van mondanivalód. Bocsátsd meg, ha csak háttérzenének vesszük a te beszédedet, míg a saját gondolataink uralják még a Te házadat is!

Urunk a muzsika szentélyeibe beöltözik a hallgatóság, elcsendesedik a színházakban a nép, nem beszél bele, nem tapsol bele a szimfóniákba.

Bocsátsd meg, hogy bár csendben vagyunk a harangozás után, de belső gondolataink oly hangosak, hogy atmoszféra hanggá szorul a Te igéd. – Úr Jézus! Bevalljuk, hogy nemcsak faragatlanság tiszteletlen viselkedésünk az istentiszteleten, hanem a Személyes Gonosz jelenléte, mely kevélyé tesz, és nem hagy gyermeki figyelemmel tisztelni téged. Szentlélek, Segítsd bennünk a nagy liturgia reformot, mely a megtérés, hogy egyedüli legyen számunkra Igéd! Ámen.